Zbierka súdnych rozhodnutí

UZNESENIE VŠEOBECNÉHO SÚDU (štvrtá komora)

z 3. marca 2015 *

„Žaloba o neplatnosť — Štátna pomoc — Pomoc poskytnutá holandskou obcou v prospech profesionálneho futbalového klubu — Rozhodnutie začať konanie vo veci formálneho zisťovania podľa článku 108 ods. 2 ZFEÚ — Opatrenie pomoci úplne vykonané ku dňu vydania rozhodnutia — Prípustnosť — Napadnuteľný akt“

Vo veci T-251/13,

Gemeente Nijmegen (Holandsko), v zastúpení: H. Janssen a S. van der Heul, advokáti,

žalobkyňa,

proti

Európskej komisii, v zastúpení: S. Noë a B. Stromsky, splnomocnení zástupcovia,

žalovanej,

ktorej predmetom je návrh na čiastočné zrušenie rozhodnutia Komisie C (2013) 1152 final zo 6. marca 2013 o pomoci v prospech holandských profesionálnych futbalových klubov Vitesse, NEC, Willem II, MVV, PSV a FC Den Bosch v rokoch 2008 až 2011 [štátna pomoc SA.33584 (2013/C) (ex 2011/NN)]

VŠEOBECNÝ SÚD (štvrtá komora),

v zložení: predseda komory M. Prek, sudcovia I. Labucka (spravodajkyňa) a V. Kreuschitz,

tajomník: E. Coulon,

vydal toto

Uznesenie

Okolnosti predchádzajúce sporu

1 V dôsledku viacerých sťažností, podľa ktorých malo viacero holandských obcí poskytnúť pomoc profesionálnym futbalovým klubom vo finančných ťažkostiach, zaslala Komisia 27. mája 2011 a 6. júla 2011 Holandskému kráľovstvu žiadosť o poskytnutie informácie. Odpovede na tieto otázky jej boli doručené 26. a 28. júla 2011 a 1. septembra 2011.

* Jazyk konania: holandčina.

2 Jedna z predmetných pomocí súvisí s odkúpením nadobúdacieho práva (ďalej len „spätné odkúpenie“) k polyfunkčnému športovému komplexu „De Eendracht“ žalobkyňou Gemeente Nijmegen (obec Nijmegen) 28. septembra 2010. Toto právo bolo priznané profesionálnemu futbalovému klubu Nijmegen Eendracht Combinatie (NEC) na základe zmluvy o nájme uvedeného komplexu, uzatvorenej medzi žalobkyňou a NEC.

3 Rozhodnutím Komisie C (2013) 1152 final zo 6. marca 2013 o pomoci v prospech holandských profesionálnych futbalových klubov Vitesse, NEC, Willem II, MVV, PSV a FC Den Bosch v rokoch 2008 až 2011 [štátna pomoc SA.33584 (2013/C) (ex 2011/NN)] (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“) začala Komisia konanie vo veci formálneho zisťovania upravené v článku 108 ods. 2 ZFEÚ pri uplatnení článku 4 ods. 4 nariadenia Rady (ES) č. 659/1999 z 22. marca 1999 ustanovujúceho podrobné pravidlá na uplatňovanie článku [108 ZFEÚ] (Ú. v. ES L 83, s. 1; Mim. vyd. 08/001, s. 339), pokiaľ ide najmä o spätné odkúpenie.

4 Komisia po vykonaní predbežného posúdenia zastávala v napadnutom rozhodnutí predbežný názor, že spätné odkúpenie predstavuje štátnu pomoc v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ (pozri odôvodnenia 45 až 50 napadnutého rozhodnutia) a že existuje vážna pochybnosť o jej zlučiteľnosti s vnútorným trhom.

Konanie a návrhy účastníkov konania

5 Návrhom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 6. mája 2013 podala žalobkyňa túto žalobu.

6 Podaním doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 7. augusta 2013 vzniesla Komisia námietku neprípustnosti v súlade s článkom 114 ods. 1 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu.

7 Žalobkyňa predložila 26. septembra 2013 svoje pripomienky k námietke neprípustnosti.

8 Dňa 26. mája 2014 vyzval Všeobecný súd účastníkov konania, aby predložili svoje pripomienky k vplyvu rozsudku z 21. novembra 2013, Deutsche Lufthansa (C-284/12, Zb., EU:C:2013:755) a uznesenia zo 4. apríla 2014, Flughafen Lübeck (C-27/13, EU:C:2014:240) na prejednávanú vec. Účastníci konania odpovedali v stanovených lehotách.

9 Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zrušil napadnuté rozhodnutie „v rozsahu, v akom sa týka údajnej štátnej pomoci [poskytnutej v prospech] NEC“,

— zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.

10 Komisia navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zamietol žalobu ako neprípustnú,

— zaviazal žalobkyňu na náhradu trov konania.

11 Žalobkyňa v pripomienkach k námietke neprípustnosti navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zamietol námietku neprípustnosti,

— zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.

Právny stav

12 Podľa článku 114 ods. 1 rokovacieho poriadku môže Všeobecný súd, ak o to niektorý účastník konania požiada, rozhodnúť o neprípustnosti bez prejednania veci samej. V súlade s ods. 3 toho istého článku sa návrh ďalej prejednáva v rámci ústnej časti konania, ak Všeobecný súd nerozhodne inak.

13 V prejednávanej veci sa Všeobecný súd po preskúmaní spisového materiálu považuje za dostatočne oboznámený s vecou a rozhoduje, že nie je potrebné otvoriť ústnu časť konania.

Tvrdenia účastníkov konania

14 Komisia vo svojej námietke neprípustnosti najprv tvrdí, že napadnuté rozhodnutie predstavuje predbežné opatrenie alebo opatrenie čisto prípravnej povahy, jej konečný postoj týkajúci sa predmetnej pomoci bude vyjadrený rozhodnutím prijatým po konaní vo veci formálneho zisťovania.

15 Komisia ďalej zdôrazňuje, že napadnuté rozhodnutie sa v tomto prípade týka opatrenia, ktoré bolo v celom rozsahu vykonané, a teda uvedené rozhodnutie neukladá členským štátom povinnosť pozastaviť uplatňovanie takéhoto opatrenia, na rozdiel od opatrenia, ktorého vykonávanie stále prebieha.

16 Podľa Komisie ani vnútroštátne súdy nemôžu nariadiť pozastavenie uplatňovania štátnej pomoci, keďže už bola poskytnutá.

17 Pokiaľ ide o vplyv uvedených rozhodnutí, a síce rozsudku Deutsche Lufthansa, už citovaného v bode 8 vyššie (EU:C:2013:755) a uznesenia Flughafen Lübeck, už citovaného v bode 8 vyššie (EU:C:2014:240), Komisia tvrdí, že tieto v zásade nie sú určujúce. Zdôrazňuje, že podľa judikatúry je potrebné rozlišovať medzi vykonanými opatreniami pomoci, akým je spätné odkúpenie a opatreniami pomoci, ktorých vykonávanie stále prebieha. Komisia sa zároveň domnieva, že prípustnosť žaloby je podmienená existenciou žaloby prejednávanej pred vnútroštátnymi súdmi na zastavenie vykonávanej pomoci a vymáhanie už vyplatených súm pomoci a ďalej pripomína, že príjemca pomoci má vždy možnosť napadnúť také rozhodnutie, akým je napadnuté rozhodnutie, prostredníctvom návrhu na začatie prejudiciálneho konania.

18 Komisia nakoniec uvádza, že považovať žalobu za prípustnú by nebolo v súlade so systémom rozdelenia právomocí medzi súdom Európskej únie a Komisiou, ani s opravnými prostriedkami stanovenými v Zmluve a ani s požiadavkami riadneho výkonu spravodlivosti a riadneho priebehu správneho konania pred Komisiou, vzhľadom na to, že súd Únie je vyzvaný na posúdenie otázok, ku ktorým sa Komisia ešte nemala príležitosť vyjadriť. Vecné posúdenie žaloby by tak malo za následok predbiehanie diskusií o merite veci a viedlo by ku konfúzii jednotlivých etáp správnych a súdnych konaní.

19 V rozpore s tvrdením Komisie žalobkyňa najprv uvádza, že z judikatúry Všeobecného súdu nie je možné odvodiť potrebu odlišovať opatrenia, ktoré sa už vykonali, od tých, ktorých vykonávanie stále prebieha.

20 Podľa žalobkyne nie je možné vylúčiť, aby určité rozhodnutie, akým je aj napadnuté rozhodnutie, mohlo mať právne účinky zakladajúce prípustnosť žaloby smerujúcej proti takémuto rozhodnutiu.

21 Okrem toho žalobkyňa tvrdí, že vnútroštátny súd je viazaný postojom Komisie vyjadreným v napadnutom rozhodnutí. Vzhľadom na skutočnosť, že sa Komisia rozhodla začať konanie vo veci formálneho zisťovania, vnútroštátny súd by mohol a prípadne aj musel nariadiť dočasné vrátenie

predmetnej pomoci. Vnútroštátny súd by v prípade, že by sa jeho závery odlišovali od záverov Komisie, nemohol v tomto ohľade zamietnuť žiadosť o vrátenie pomoci, bez toho, aby vopred položil Súdnemu dvoru prejudiciálnu otázku podľa článku 267 ZFEÚ.

22 Pokiaľ ide o vplyv spomínaných rozhodnutí, a síce rozsudku Deutsche Lufthansa, už citovaného v bode 8 vyššie (EU:C:2013:755) a uznesenia Flughafen Lübeck, už citovaného v bode 8 vyššie (EU:C:2014:240) na prejednávanú vec, žalobkyňa tvrdí, že z judikatúry vyplýva, že takéto rozhodnutie, akým je napadnuté rozhodnutie, má záväzný a nepodmienený účinok, čo znamená, že vnútroštátne súdy majú povinnosť vychádzať z toho, že došlo k porušeniu povinnosti pozastaviť vykonanie podľa článku 108 ods. 3 ZFEÚ a prijať vhodné opatrenia v rámci konaní, ktoré pred nimi prebiehajú. Podľa žalobkyne už nemôže vnútroštátny súd v konaní pred ním prebiehajúcim sám overiť, či opatrenie, v súvislosti s ktorým sa Komisia rozhodla začať konanie vo veci formálneho zisťovania, predstavuje štátnu pomoc alebo nie, aj keď majú posúdenia uskutočnené Komisiou v danom rozhodnutí predbežnú povahu.

23 Žalobkyňa ďalej uvádza, že s napadnutým rozhodnutím je spojený negatívny dôsledok závažných pochybností týkajúcich sa legality predmetného opatrenia. Podľa žalobkyne možnosť dovolať sa napadnutého rozhodnutia pred vnútroštátnymi súdmi a ovplyvnenie obchodných vzťahov klubu NEC predstavujú právne účinky uvedeného rozhodnutia, nezávislé od povinnosti pozastaviť vykonanie predmetného opatrenia.

24 V tejto súvislosti Komisia namieta, že tu ide o dôsledky, ktoré sa ako také nemôžu považovať za právne záväzné dôsledky významne meniace právne postavenie žalobkyne.

25 Pochybnosti týkajúce sa legality predmetného opatrenia majú podľa žalobkyne negatívny dopad na kontrolu legality predpísanú právnymi predpismi obce a vykonávanú jej účtovníkom. Tak teda v prípade, že v rámci svojej kontroly účtovník zistí riziká protiprávnosti, ktoré žalobkyňa nebude môcť vysvetliť, je povinný tieto uviesť vo svojej správe, čím napadnuté rozhodnutie ovplyvní postavenie žalobkyne.

26 Nakoniec žalobkyňa dospela k názoru, že predbežná povaha posúdenia Komisie vo veci existencie štátnej pomoci nemá v tomto prípade žiadny dosah na prípustnosť žaloby v rozsahu, v ktorom rozhodnutie má alebo bude mať samostatné právne účinky. Všeobecný súd má vykonať úplnú kontrolu rozhodnutia začať konanie vo veci formálneho zisťovania, ako je napadnuté rozhodnutie. Táto kontrola sa však obmedzuje na zistenie, či na základe informácií jej dostupných mohla Komisia legálne dospieť k predbežnému záveru, že ide o štátnu pomoc alebo či existujú v tomto smere aspoň závažné pochybnosti.

Posúdenie Všeobecným súdom

27 Je potrebné pripomenúť, že z ustálenej judikatúry vyplýva, že žalobu o neplatnosť v zmysle článku 263 ZFEÚ možno podať proti všetkým aktom prijatým inštitúciami bez ohľadu na ich povahu alebo formu, ktorých účelom je mať záväzné právne účinky spôsobilé ovplyvniť záujmy žalobcu tým, že podstatným spôsobom zmenia jeho právne postavenie (pozri rozsudok zo 17. júla 2008, Athinaïki Techniki/Komisia, C-521/06 P, Zb., EU:C:2008:422, bod 29 a citovanú judikatúru).

28 Je potrebné tiež pripomenúť, že pokiaľ ide o akty alebo rozhodnutia, ktorých vypracovanie prebieha vo viacerých fázach, najmä po vnútornom postupe, napadnuteľnými aktmi sú v zásade len opatrenia, ktoré s konečnou platnosťou predstavujú stanovisko inštitúcie na záver tohto postupu, s výnimkou predbežných opatrení, ktorých cieľom je pripraviť konečné rozhodnutie (pozri rozsudky z 11. novembra 1981, IBM/Komisia, 60/81, Zb., EU:C:1981:264, bod 10; z 18. decembra 1992, Cimenteries CBR a i./Komisia, T-10/92 až T-12/92 a T-15/92, Zb., EU:T:1992:123, bod 28, a uznesenie z 21. novembra 2005, Tramarin/Komisia, T-426/04, Zb., EU:T:2005:405, bod 25).

29 Pokiaľ ide o rozhodnutie Komisie začať konanie vo veci formálneho zisťovania týkajúceho sa štátnej pomoci, ako je napadnuté rozhodnutie, z judikatúry vyplýva, že takéto rozhodnutie môže byť napadnuteľné v rozsahu, v akom môže spôsobiť samostatné právne účinky (pozri v tomto zmysle rozsudky z 9. októbra 2001, Taliansko/Komisia, C-400/99, Zb., ďalej len „rozsudok Tirrenia“, EU:C:2001:528, body 62 a 69; z 24. októbra 2013, Deutsche Post/Komisia, C-77/12 P, EU:C:2013:695, bod 53 a z 23. októbra 2002, Diputación Foral de Álava a i./Komisia, T-346/99 až T-348/99, Zb., EU:T:2002:259, bod 33 a citovaná judikatúra), teda vtedy, ak má takéto rozhodnutie právne záväzný, dostatočne okamžitý a istý účinok pre členský štát, ktorý je adresátom, a pre prijímateľov predmetnej pomoci.

30 Tak je to najmä v prípade povinnosti členského štátu pozastaviť vykonanie opatrenia pomoci, s ktorým sa začalo bez oznámenia a ktoré sa ešte stále vykonáva ku dňu prijatia rozhodnutia o začatí konania vo veci formálneho zisťovania (pozri v tomto zmysle rozsudky Tirrenia, už citovaný v bode 29 vyššie, EU:C:2001:528, body 59 a 62, a Deutsche Post/Komisia, už citovaný v bode 29 vyššie, EU:C:2013:695, bod 52).

31 Podľa judikatúry rozhodnutie o začatí konania vo veci formálneho zisťovania s ohľadom na opatrenie, ktorého vykonanie prebieha a ktoré Komisia kvalifikovala ako novú pomoc, totiž nevyhnutne mení právny dosah skúmaného opatrenia, ako aj právne postavenie podnikov, ktoré sú jej príjemcami, a to najmä pokiaľ ide o pokračovanie vykonávania tohto opatrenia. Ako teda vyplýva z judikatúry a ako ostatne pripúšťa aj Komisia, tento záver platí nielen v prípade, keď orgány členského štátu považujú vykonávané opatrenie za existujúcu pomoc, ale aj keď podľa týchto orgánov dané opatrenie štátnu pomoc nepredstavuje (pozri v tomto zmysle rozsudky Tirrenia, už citovaný v bode 29 vyššie, EU:C:2001:528, body 57 až 59; Deutsche Post/Komisia, už citovaný v bode 29 vyššie, EU:C:2013:695, bod 52 a Diputación Foral de Álava a i./Komisia, už citovaný v bode 29 vyššie, EU:T:2002:259, body 33 a 34).

32 Okrem toho bolo rozhodnuté, že vnútroštátne súdy sú povinné, pokiaľ začala Komisia konanie vo veci formálneho zisťovania v súvislosti s opatrením, ktoré sa vykonáva, prijať všetky nevyhnutné opatrenia na účely vyvodenia dôsledkov z prípadného porušenia povinnosti pozastaviť vykonanie uvedeného opatrenia.

33 Vnútroštátne súdy môžu na tento účel rozhodnúť o pozastavení vykonania skúmaného opatrenia a nariadiť, aby sa už vyplatené sumy vrátili. Môžu tiež rozhodnúť o nariadení predbežných opatrení jednak na ochranu záujmov dotknutých osôb, jednak na zabezpečenie potrebného účinku rozhodnutia Komisie o začatí konania vo veci formálneho zisťovania (rozsudok Deutsche Lufthansa, už citovaný v bode 8 vyššie, EU:C:2013:755, body 42 a 43).

34 Vo svetle týchto úvah je potrebné určiť, či napadnuté rozhodnutie týkajúce sa predmetnej pomoci má dostatočne okamžitý a určitý záväzný právny účinok voči členskému štátu, ktorý je jeho adresátom a pre prijímateľov posudzovaného opatrenia.

35 V prejednávanej veci je potrebné skonštatovať, že spätné odkúpenie už bolo úplne vykonané ku dňu prijatia napadnutého rozhodnutia.

36 Ďalej toto rozhodnutie sa jednoznačne týka nového, neoznámeného opatrenia pomoci, o ktorom žalobkyňa nikdy netvrdila, že ide o existujúcu pomoc, aby tak mohla uskutočniť závery, že uvádzané rozhodnutie vyvoláva samostatné právne účinky už len preto, že sa Komisia rozhodla začať konanie podľa článku 108 ods. 2 ZFEÚ (pozri v tomto zmysle rozsudok z 30. júna 1992, Španielsko/Komisia, C-312/90, Zb., EU:C:1992:282, body 20 až 24).

37 Preto teda na rozdiel od rozhodnutia o začatí konania vo veci formálneho zisťovania vo vzťahu k vykonávanému opatreniu rozhodnutie takejto povahy, ktoré sa týka opatrenia, ktoré už bolo úplne vykonané, nevyvoláva v zásade samostatné právne účinky, keďže nemá právne záväzný dostatočne okamžitý a určitý účinok na členský štát, ktorý je jeho adresátom, a na prijímateľa alebo prijímateľov predmetného opatrenia.

38 Po prvé tomto smere je potrebné poznamenať, že v prejednávanej veci je nesporné, že predmetné opatrenie sa nemohlo pozastaviť vzhľadom na to, že sa ku dňu prijatia napadnutého rozhodnutia už v celom rozsahu vykonalo.

39 Pokiaľ ide o pozastavenie vykonania predmetného opatrenia, napadnuté rozhodnutie teda nemôže mať právne záväzné, dostatočne okamžité a určité právne účinky pre členský štát a o to menej potom pre vnútroštátne súdy.

40 Po druhé z dôvodu svojho obsahu a dosahu nemôže napadnuté rozhodnutie dotknutému členskému štátu založiť povinnosť vymáhať pomoc poskytnutú predmetným opatrením.

41 Ako totiž vyplýva z nariadenia č. 659/1999, Komisia podlieha prísnym podmienkam v prípade, že zvažuje zaviazať dotknutý členský štát na dočasné vrátenie pomoci.

42 V tejto súvislosti článok 11 ods. 2 nariadenia č. 659/1999 vyžaduje, aby neexistovali pochybnosti o charaktere pomoci v prípade daného opatrenia, aby bolo nutné naliehavo konať a aby existovalo vážne riziko podstatných a nenapraviteľných škôd pre konkurenta.

43 Takéto podmienky, stanovené na prijatie rozhodnutia, ktoré je odlišné a má rozdielny dosah než napadnuté rozhodnutie, predstavujú indície o tom, že pre členský štát, ktorý je jeho adresátom, neexistuje všeobecná povinnosť vymáhať neoprávnene poskytnutú pomoc vyplývajúca zo samotného rozhodnutia o začatí konania vo veci formálneho zisťovania.

44 Okrem toho aj keby vnútroštátny súd, ktorému by bol v tomto zmysle predložený návrh, mal povinnosť nariadiť vrátenie predmetnej pomoci, či už by predmetné opatrenie v čase rozhodnutia o začatí formálneho zisťovania bolo alebo nebolo vykonávané, neznamená to, že by týmto uvádzané rozhodnutie nadobudlo právne záväzný, dostatočne okamžitý a určitý právny účinok.

45 Povinnosť vnútroštátneho súdu prijať zabezpečovacie opatrenia v priebehu sporu týkajúceho sa eventuálneho opatrenia pomoci vyžaduje splnenie podmienok odôvodňujúcich takéto opatrenia, a síce že nie je spochybnená kvalifikácia opatrenia ako štátnej pomoci, je vykonávané alebo už bolo vykonané a neboli zistené žiadne mimoriadne okolnosti vylučujúce vrátenie pomoci (pozri v tomto zmysle rozsudok z 11. marca 2010, CELF a ministre de la Culture et de la Communication, C-1/09, Zb., EU:C:2010:136, bod 36).

46 Okrem toho je potrebné zdôrazniť, že absolútna a nepodmienená povinnosť vnútroštátneho súdu riadiť sa automaticky predbežným posúdením Komisie neexistuje. Ako už bolo rozhodnuté, v prípade, že má vnútroštátny súd pochybnosti o tom, či predmetné opatrenie predstavuje štátnu pomoc v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ alebo o platnosti alebo výklade rozhodnutia o začatí formálneho zisťovania, môže požiadať Komisiu o objasnenie a ďalej tiež môže alebo musí v súlade s článkom 267 druhým a tretím pododsekom ZFEÚ položiť Súdnemu dvoru prejudiciálnu otázku (rozsudok Deutsche Lufthansa, už citovaný v bode 8 vyššie, EU:C:2013:755, bod 44).

47 Nakoniec je v každom prípade nevyhnutné pripomenúť, že sa žalobkyňa v prejednávanej veci na vnútroštátny súd vôbec neobrátila.

48 Ďalej je potrebné uviesť, že pokiaľ ide o vymáhanie pomoci, napadnuté rozhodnutie nemá právne záväzné, dodatočne okamžité a určité právne účinky pre členský štát a o to menej potom pre vnútroštátne súdy.

49 Po tretie sa nedá domnievať, že by zmena v obchodných vzťahoch klubu NEC, ktorá vyplynula z neistoty v súvislosti s legalitou predmetného opatrenia, mohla predstavovať samostatný právny účinok napadnutého rozhodnutia.

50 Nie je totiž možné spoľahlivo preukázať zjavnú príčinnú súvislosť medzi pochybnosťou týkajúcou sa legality predmetného opatrenia a dosahom na právne postavenie žalobkyne.

51 Obchodná neistota a vnímanie ostatných subjektov, pokiaľ ide o situáciu príjemcu pomoci, ako je žalobkyňa v prejednávanej veci, sa nemôžu považovať za záväzné právne účinky, pretože ide iba o jednoduché skutočné následky a nie záväzné právne účinky, ktoré má rozhodnutie o začatí konania vo veci formálneho zisťovania vyvolávať (pozri v tomto zmysle a analogicky uznesenie zo 7. júla 1981, IBM/Komisia, 60/81 R a 190/81 R, Zb., EU:C:1981:165, bod 19; rozsudky z 1. decembra 2005, Taliansko/Komisia, C-301/03, Zb., EU:C:2005:727, bod 30, a z 20. mája 2010, Nemecko/Komisia, T-258/06, Zb., EU:T:2010:214, bod 151).

52 Vzhľadom na vyššie uvedené žalobkyňa nemôže tvrdiť, že napadnuté rozhodnutie má záväzné právne účinky, ktoré sú spôsobilé ovplyvniť jej záujmy tým, že podstatne menia jej právne postavenie.

53 Napadnuté rozhodnutie teda nie je možné v prejednávanom prípade kvalifikovať ako napadnuteľný akt.

54 V dôsledku toho treba túto žalobu zamietnuť ako neprípustnú.

O trovách

55 Podľa článku 87 ods. 2 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže žalobkyňa nemala úspech vo veci, je opodstatnené ju v súlade s návrhmi Komisie okrem jej vlastných trov konania zaviazať na náhradu trov konania Komisie.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (štvrtá komora)

nariadil:

1. Žaloba sa zamieta ako neprípustná.

2. Gemeente Nijmegen je povinná nahradiť trovy konania.

V Luxemburgu 3. marca 2015.

Tajomník
E. Coulon

Predseda komory
M. Prek